

Řeka Otava je levostranným přítokem Vltavy. Vzniká soutokem Vydry a Křemelné u Čeňkovy pily. Do Vltavy se vlévá pod hradem Zvíkov. Má délku necelých 113 km. Posledních 19 km řeky pod Zvíkovem je součástí Orlické přehrady.

Název Otava pochází z keltského Atawa, což znamená bohatá řeka. V Otavě se nenacházejí zlaté valounky (nuggety), ale drobné zlaté šupinky, tzv. **zlatinky**. Většinou jsou okem téměř nepostřehnutelné. Při pokusu se prokázalo, že na získání 1 gramu zlata je v Otavě nutné vyrýžovat až 15 000 těchto zlatinek. Na březích Otavy se rýžovalo zlato, proto je řeka také častokrát označována jako zlatonosná. Byla zde ale rozšířena i voroplavba, splavování dřeva a lovily se zde také perlorodky.

S rýžováním na březích Otavy začali Keltové patrně již v době bronzové. Odhaduje se, že Keltové získali z českých ložisek zlata asi 17 tun vzácného kovu, který využili zejména pro ražbu mincí. České zlato se tak dostávalo za hranice, např. na území dnešního Německa, Srbska, Švýcarska i do střední Itálie. Rýžování pokračovalo za Slovanů a největšího rozkvětu dosáhlo ve vrcholném

středověku během 12. - 14. století. V roce 1345 potvrzuje Jan Lucemburský městu Sušici jeho právo na rýžoviště.

Všechny **metody rýžování** jsou založeny na principu usazení těžkého zlata na dno nádoby a vyplavení lehčích částic písku vodou. Zlato se rýžovalo pomocí pánví nebo rýžovníckých splavů. Rýžovníci na své dřevěné rýžovnícké splavy přiváděli pomocí jednoduchých náhonů vodu, která unášela nasypávaný zlatonosný štěrkopísek. Těžké zlato se zachycovalo v ovčí kůži, která byla připevněna na dně splavu. Kůže se pak dlouho propírala v necičkách, kde se zachycené zlaté šupinky vyplavily.

Haldy přerýžovaného štěrku a písku se nazývají **sejpy** nebo hrůbata. V lokalitě mezi Dlouhou Vsí a Sušicí jsou sejpy dodnes dobře patrné. Sušší prostředí vyvýšenin, mezi kterými se v prohlubních drží voda, a bohatství a pestrost minerálních látek z náplavů přispívá ke specifickému složení vegetace. V tůňkách je známa vzácná vodní a bahenní květena. Pestrost květeny vedle i k pestrému složení fauny.

Otava je vyhledávaným cílem vodáků. Nejatraktivnější a nejnáročnější horní úsek od Čeňkovy pily je vhodný pouze pro zkušené vodáky a zavřené lodě. Je sjízdný pouze za

Délka trasy:
3 km (přibližně 1 hod.
volným tempem)

Náročnost trasy: lehká

Barva značení: ZELENÁ

Popis trasy:
náměstí Svobody – Kostelní – Fuerna –
Lesopark Luh

Převýšení: 7 m

vyššího vodního stavu. Navíc zde platí určitá omezení, neboť Otava protéká národním parkem. Od Radešova je již sjízdná i pro otevřené lodě, ale během letních měsíců je často i zde málo vody. Charakter toku se opět mění pod Sušicí, řeka opouští Pošumaví a přestává být horskou bystřinou. V tomto úseku převládají již jen velmi mírné táhlé peřeje a sjízdná zde bývá zpravidla celoročně. K dalšímu uklidnění toku dochází pod Horažďovicemi, u Katovic má už Otava charakter nížinné řeky. Pod Pískem navíc začíná vzduť vodního díla Orlík.

Lesopark Luh

Unikátní lužní les o rozloze přes 25 ha v těsné blízkosti historického centra města Sušice. Vstupní bránu lesoparku tvoří **volnočasové centrum a sportovní areál Fuerna**, který nabízí nejen **lanový park pro děti i dospělé** v korunách stromů, horské koloběžky a další adrenalinové aktivity, ale najdete zde i nové moderní dětské hřiště, hřiště na petangue, tenisové kurty, **atletický stadion s tartanovým oválem, fotbalové hřiště s umělou trávou**, volejbalové kurty, zimní stadion s umělou **horolezeckou stěnou** a umělým povrchem pro letní využití stadionu (in-line sporty).

Začíná zde také 4,5 km dlouhý úsek **Otavské cyklistické stezky Sušice**, který vede proti proudu řeky až do Dlouhé Vsi. Asfaltový povrch stezky s vyložením motorové dopravy je rájem nejen pro cyklisty, ale především pro milovníky in-line bruslí. V létě můžete využít i možnost koupání – říční lázně Fuerna nabízí jedinečnou možnost osvěžení těla v čisté horské řídce Otavě.

Poté se můžeme vydat osvěžit také ducha, a to na **ostrov Santos**, kde se celé léto koná řada kulturních akcí pro všechny generace. Mezi největší kulturní akce na ostrově patří Slet čarodějnic, Majáles, festival Šumava Rocks, divadelní workshopy Dramasteria, divadelní slavnosti a spousta dalších. Pivní zahrada na ostrově má otevřeno od května do září.

Cestou se nezapomeňte dívat kolem sebe, třeba uvidíte zvědavá očka skřítky Plamínka nebo Vydrýskovy stopičky.

PODPÓŘENO Z EVROPSKÉHO FUNDU
PRO
REGIONÁLNÍ ROZVOJ
Směr budoucnost - cíl prosperita

...A NA PŘEČTENÍ SUŠICKÁ POHÁDKA...

O PLAMÍNKOVI

Kde se Plamínek vzal, to nikdo neví, ale Sušici tenhle skřítek neposeda s ohnivými vlásky nadělal spoustu starostí. Bydlel sám a opuštěný na břehu řeky Otavy. Ale jednou za čas se mu vždy zastesklo po lidech, a tak se vypravil do města. Hledal jen laskavého slova, ale každý na něj hned s vědrem vody. A tak přeskakoval ze střechy na střechu, plakal lítostí a z jeho očí litaly jiskřičky.

Psal se rok 1707 a Plamínek se 20. června vydal do města. Prvním místem, kam strčil svou ohnivou hlavičku, byl dům měšťana Václava Veisenregnera. Nikdo ale nebyl doma. Plamínek se rozběhl po náměstí a jen za půl hodiny navštívil kostel sv. Václava, kostel Matky Boží, děkanství, radnici, obecní dům se sladovnou, obecní pivovar, mlýn i špitál. Obešel 128 domů, 10 dvorů a 44 chalup, ale nikde nenašel nikoho, kdo by si s ním chtěl povyprávět o tom, jak osamělý život u řeky vede a co mu nedávno soused pstruh s domkem vyvedl.

Při tomto nejhorším požáru, který město postihl, uhořelo a dílem se udusilo 31 osob. Moudrý starý kovář, který se ohně nebál, se rozhodl, že najde Plamínka a zkusí ho přesvědčit, aby lidem přestal škodit. Našel ho na břehu Otavy. Skřítek seděl na kameni a plakal. Z jeho očí sršely proudy jisker. Kovář k němu přisedl. Dlouho si vyprávěli. A když kovář zjistil, že Plamínek vůbec není zlý skřítek, ale že je jen moc a moc nešťastný, přišel na to, jak pomoci celému městu.

Pověděl městské radě vše, co zažil, a navrhl, ať město hned doprostřed náměstí na roh radnice pověsí zvon, nový Plamínkův domov. Každý, kdo by šel okolo, jen by na Plamínka zamával a zeptal se, jak se skřítek má. Skřítek by byl jistě spokojený ve svém novém doupěti, už by neplakal a nerozhazoval jiskry kolem sebe. A když by se přece jen vypravil na návštěvu k některému z občanů, vědělo by to celé město, protože zvon, Plamínkův domov, by se rozezněl na celý kraj.

A tak se také stalo a díky kovářovu dobrému srdci Sušici už nikdy tak velký požár jako v roce 1707 nepostihl. Kdo ví, třeba se na zvonu, který najdete na levém rohu radnice, malý skřítek Plamínek usmívá dodnes.

ZÁBAVNÉ PUTOVÁNÍ PODÉL ŘEKY OTAVY

i

Městské informační centrum Sušice

nám. Svobody 138, 342 01 Sušice, tel.: 376 540 214
e-mail: icsusice@mususice.cz

www.susicebranasumavy.cz

Text: Město Sušice, Muzeum Šumavy 2011. Foto: Šumák, M. Fišer © 2011.
Ilustrace: Mgr. B. Skrbková © 2011. Design a mapka: MATYPO s.r.o. © 2011.

PODPOŘENO Z EVROPSKÉHO FONDU
PRO
REGIONÁLNÍ ROZVOJ

Směr budoucnost - cíl prosperita

sušice
BRÁNA ŠUMAVY

ZÁBAVNÉ PUTOVÁNÍ PODÉL ŘEKY OTAVY

NEJKRÁSNEJŠÍ PROCHÁZKY PO SUŠICI A OKOLÍ

sušice
BRÁNA ŠUMAVY